

د نړۍ دوتلو رسنيو او ورځپاڼو پېژندنه (۱۲) نيويارک ټايمز ورځپاڼه

The New York Times

په امريکا کې د نيويارک ټايمز، واشنګټن پوسټ او وال سټريټ ژورنال ورځپاڼې د امريکا د خورا مهمو او مشهورو ورځپاڼو څخه شمېرل کېږي، لکه څنگه چې په تېره برخه کې د واشنګټن پوسټ ورځپاڼې په هکله په اجمالي توګه څه وليکل سوه، دغه درې سره ورځپاڼې په ټوله امريکا کې د يهودانو د تبليغاتي لويو شرکتو تر سيطرې لاندې دي او ددې هيواد پر دولت، د هغه پر سياست، د هغه پر سرمايه دارۍ سيستم، د سرمايي پر دوران، د کار، فرهنگ او هنري اړخو باندې مستقيم اثر لري. دغه خبر سازه ورځپاڼې داسې خبرونه جوړوي او خپروي چې د خلکو عمومي افکار د خپلې خوښې و موضعگانو ته را وړوي او يا داچې د ځينو موضوعگانو څخه د خلکو پاملرنه بلې خواته ايسته کې او ياداچې پر ډيرو نورو خبرو باندې بيخي تله تېره کې او د خلکو څخه يې پټه و ساتي. دغه رسنۍ مثلاً که وغواړي څوک په انتخاباتو کې کاميابه سي د هغه څخه ملاتړ کوي او که يې نه وي خوښ نو بيا يې د پوښتنو تر بمباردېمان لاندې را ولي او پرېږي پسې جوړوي. همداسې کوم هيوادونه چې د امريکا د سياستو سره نه وي جوړه نو بيا هغوی ته لور پر لويه ورته اچوي او د سر په کاسه کې اوبه ورکوي.

که څه هم د نيويارک ټايمز ورځپاڼه د نړۍ د نورو ورځپاڼو سره د مقاييسې له رويه دونه پر تيراژه لويه ورځپاڼه نده، د ورځې څه کم يو مليون نسخې او د يکشنبو په ورځو کې نيژدې يونيم مليونه نسخې خپروي. په نړۍ کې زياتې داسې ورځپاڼې لکه په جاپان کې د يوميوري شمبون ورځپاڼه سته چې تيراژ يې ان دورځې و ۱۵ مليونه نسخوته رسېږي. خو نيويارک ټايمز ورځپاڼه ځکه قوي ترينه او ترټولو تاثير ناکه او بارسوخه ورځپاڼه ده چې سياست پوهان، هغه بانفوذ کسان چې په دولت کې کلېدې او غټ منصبونه لري، د لويو شرکتو، د لويو کمپنيو د بانکو او لويو کاخانو خاوندان، حتی د نورو ورځپاڼو چلوونکي او راډيويي او ټلوېزيوني شبکې دا ټوله هر سهار اول نيويارک ټايمز وايي او په دې ورځپاڼه کې د خپاره سوي پېښو، خبرو او مقالو څخه خپل مطلب اخلي او دهغو پر بنياد بيا خپل سياستونه ټاکي. نيويارک ټايمز په امريکا او نړۍ کې د ثروتمنده يهودانو ترټولومهمه تبليغاتي ارگان دی.

په امريکا کې د يهودانو تبليغاتي قدرت د هغوی و تبليغاتي شبکو ته دا امکان ورکړی دی چې د امريکې ورځپاڼې او نوري عمده رسنۍ په خپل واک کې راولي او هغه بيا په لويو برخو کې بسته بندي او سره و اوډي. د امريکا د ورځپاڼو څخه يوازې په سلو کې پنځه ويشت ددې دسته بنديو څخه دباندې خپروني کوي، خو هغوی هم د زياتو وجوهاتو له کبله مستقل چلند نسي کولای، ځکه چې دوی داسې کوم ثابت عايداتي مدرک نه لري او ډېر لږ يې حتی د خپلو ليکوالانو او خبريالانو د معاش تر عهدي را ونای سي. زياتره دغه ورځپاڼې خپل کورني اوبهرني خبرونه د نيويارک ټايمز، واشنګټن پوسټ، وال سټريټ ژورنال او يا لاس انجلس ټايمز غوندي لويو ورځپاڼو څخه کاپي کوي او په واقعيت کې په هغوی باندې اتکاء لري. دغه ورځپاڼې که د غير يهودي کسانو لخوا خپرېږي خو د خپلو مصارفو او بودجې د پوره کولو د پاره د يهودي شرکتو او کمپنيو په اعلانو ځان چلوي او پر هغوی باندې متکي دي، ځکه نو په خپلو خپرونو کې هغه تبليغات او سياستونه تعقيبوي چې د يهودانو گټې پکښې ټامينېږي او دهغوی فکري خطونه پکښې منعکس کېږي. دغه ورځپاڼې که وغواړي خپل کار ته دوام ورکړي نو مجبوره دي د هغوی د مواضعو څخه دفاع وکړي او همداسې يوه لاره ووهي، د هغه نه ماسپوا نيمه خوا پاته کېږي.

د نيويارک ټايمز ورځپاڼه د کال ۱۸۵۱ د سپټمبر پر اتمه د وخت د سياستپوه او خبريال هنري جاريس ريموند Henry Jarvis Raymond او يوه بانک لرونکي جورج جونز George Jones لخوا خپره سوه. په اول سر کې دغه ورځپاڼه «نيويارک ډبلي ټايمز» په نامه يادېدله، خو شپږ کاله ياد يعني په ۱۸۵۷ کې د نيويارک ټايمز په نامه و نومول سوه. دغه ورځپاڼه په کال ۱۸۹۶ کې د يوه مالي بحران سره لاس او گرېوان سوه چې په نتيجه کې ادولف اوش Adolph Ochs چې روسي الاصله يهود وو رانيوله. دغه ورځپاڼه د هغه راهيسې د اوش سالزبرگر د کورنۍ په ملکيت کې ده. د نيويارک ټايمز د کمپنۍ بحاله د مديره هيئت رئيس د همدې کورنۍ غړی آرټور سلزبرگر جونر Arthur Ochs Sulzberger Jr. دی.

د سلز برگر کورنۍ د نیویارک ټایمز شرکت په نامه په امریکا کې یو مخکښه شرکت دی چې د یهودانو د رسنویو لویه امپراتوري یې جوړه کړېده. د نیویارک ټایمز د ورځپاڼې سرپرېره، اتلس نوري ورځپاڼې او د هغې جملې نه د انټرنېشنل هیرالډ ټریبون International Herald Tribune، او د بوسټن گلوب Boston Globe په نامه مشهورې ورځپاڼې، ۱۲ مجلې چې تیراژ یې و نیژدې ۵ ملیونه نسخه‌ونه رسیري، راډیويي او ټلويزوني شبکې او د کتاب چاپولو ۳ غټ شرکتونه لري. دغه شرکت د ۵۰ ویب سایټو خاوند هم دی چې په هغه کې د NYTimes.com، Boston.com او About.com مشهور سایټونه هم شامل دي. د نیویارک ټایمز ویب سایټ په کال ۲۰۰۸ کې ۱۴۶ میلیونه لیدونکي درلودل. پروسر کال د نیویارک ټایمز کلنۍ بودجه دوه زره څلور سوه (۲۴۰۰) میلیونه ډالره وه (دوه بیلونه او څلور سوه میلیونه ډالره).

دغه ورځپاڼه یوازې په نیویارک ۱۶، په ټوله امریکا کې ۱۱ او په نړۍ کې ۲۶ دفترونه لري. هره ورځ بلاناغه په ټوله امریکا او د نړۍ په نورو برخو کې په یوه وخت کې د شلو غولپیکره مطبوعو لخوا چاپیږي او سمدلاسه تر لوستونکو پورې رسیري. نیویارک ټایمز ورځپاڼه د نورو په سلهاو کارمندانو، ژورنالستانو په گډون یوازې ۳۵۰ ورزیده او نامتو فل ټایم لیکوالان په خپل خدمت کې راوستي دي. دغې ورځپاڼې تر اوسه د امریکا ډیپولیتزر ۱۲۵ ژورنالېستيکي جایزې وري دي چې د نړۍ په ټولو ورځپاڼو کې یې ریکارډ ټینګ کړی دی.

د نیویارک ټایمز شرکت دخپل رسانه ای فعالیت اصلي هدف په عالي کیفیت سره دکره خبرونو تهیه کول، د معلوماتو او سرگرمیو راټولول او خلکو ته د هغوی رسول ټاکلی دی.

خو په عمل کې ډیر داسې څه لیدل سوي دي چې ددی کرناړي خلاف ورزي پکښې ثابته سي او ورځپاڼې خپل ځان تر زیاتو پوښتنو لاندې راولي. د مثال په توګه هغه ډراماټیک او خونړی بدلون چې په ۱۹۶۵ کې په انډونیشیا کې د پوځي کودتا له بابته رامینځته سو، نیویارک ټایمز ددی تعهدپر خلاف واقعیتونه نکره خپاره. په دغه هیواد کې د پوځ لخوا چې د سي آی ای او د امریکا مالي، پوځي او تعلیمي مرستې او مشورې ورسره وې یوه خونړی پوځي کودتا وسوه. ددی هیواد برحاله جمهور رئیس احمد سوکارنوبي د کاره ګوښه او پرځای یې ډیکټاتور جنرال سوهارټو و واک ته ورساوه. په دی کودتا کې د جمهور رئیس سوکارنو ټول سیاسي پلویان او متحدین ددی هیواد د سیاسي صحنې څخه محو سول او د قریب یو ملیون انسانانو په شا وخوا کې دسیاسي قتل عام یوه هولناکه تجربه چې د هیټلري نازیانو را وروسته نه وه لیدل سوي، پدی هیواد کې ښکاره کړله. کودتاچیانو په سلګونه صحنې کلینکونه، کتابخانې، مکتبونه او عام المنفعه تعمیرونه په خپل کودتایي جریان کې د خاورو خاکه او په لکهاوو تنه یې ووژل. دغه وحشتناکه حادثه چې بېله شکه دخپلو سیاسي مخالفینو قتل عام او یوه فاجعه وه چې کولای یې سواي د امریکا او نړۍ عام ذهنیت پاملرنه ځانته را جلب او دکودتا چیانو پر ضد عکس العملونه را وپاروي او هغه وغندي. خو داسې ونسوه بلکه هڅه وسوه چې غربي رسنۍ د نیویارک ټایمز په ګډون پر هغه تله تېره کې او داسې یې و ښيي چې ګویا هلته خیر و خیریت دی. په امریکاکې ددی تراژیدۍ خبر د درو میاشتو وروسته د ټایم په مجله کې او یوه میاشت وروسته بیا (د اپریل پر پنځمه ۱۹۶۵) د نیویارک ټایمز په ورځپاڼه کې انعکاس وموند. جالبه خولا دا چې د نیویارک ټایمز ورځپاڼې په سرمقاله کې د «د انډونیشیا دپوځ دغه عمل دیوه مدبرانه او ډیر هوښیارانه عمل» په حیث ستایل سوی وو.

ښایي متحده ایالات به د برحاله قانوني تضمیناتو له بابته دنړۍ تر ټولو آزادي رسنۍ ولري، خو هغوی په خپلو خپرونو کې دبشریت دجهان شموله مفهوم کلمه بلکل حذف کړېده. مثلاً لکه ویتنامیانو چې پخوا یې د امریکایي متجاوزینو په مقابل کې د خپل هیواد دفاع کوله او په زرهاوو تنه د امریکا د ځواک لخوا ووژل سوه کار پېټ بمونه او د ناپالم اور غورځونو کې بمونه ورباندي و اورېدل، یا نني عراقیان او افغانان چې د خپل هیواد د سرنوشت د ټاکلو په خاطر د امریکا لخوا بمباریږي او هستي یې تباه کیږي، متجاوز ه ځواک هغوی په سرو کې نه حسابي، د رذیلو اوباشانو په حیث یې ګڼي، کثیف عناصر یې بولي چې باید دهغوی سره بد سلوک وسي او د ابو غریب، ګوانتانامو او بگرام غوندي هولناکه زندانو کې زجر کسه سي. د عراق په هکله نیویارک ډبلي نیوز د خپرونې په یوه جالبه خپور سوي خط کې لیکل سوي وه چې «د هرجي آی د وژلو په بدل کې باید شل عراقیان اعدام سي» شاید د نیویارک ټایمز یا واشنگټن پوسټ ورځپاڼې به د داسې څه د خپرېدو څخه ډه ډه کړي وي، خو دغو دواړه ورځپاڼو د صدام حسین د ډله انزه وژنو د خیالي زرادخانو په باره کې ډیرې ډنډورې ووهلې او ډیرې درواغجنې افسانې یې جوړې کړلې، پدی لاره کې یې ډیر برجسته کردار ادا کړ. دهغه مقدماتي مراحلو په آغاز کې چې د امریکا په وحشیانه حملې باندي بدله سوه، دغه دواړو ورځپاڼو هیڅ یوه هم حتی یو تحقیقي مطلب خپور نکړ چې هغه څه رسوا کړي کوم چې د یوه سره درواغ وه. که په هغه وخت کې هغوی او نورو رسنویو او ټلويزونو داسې څه کړي وای ښایي چې نن ددغه بشري ضد جنایاتو په ماموریت کې به په لسهو زره انسانان ژوندي پاتي سوي وای.

د استراليا مشهوره لیکوال او وتلی ژورنالېست جان پیلجر John Pilger وایي چې د واشنگټن پوسټ او نیویارک ټایمز دواړو ورځپاڼو پر عراق باندي د امریکا د یرغل لا ډېر بخوا «د مغزو په پرېمینځلو» کې برخه اخیستې وه.

د نیویارک ټایمز د ورځپاڼې برجسته عنوانه داسې وه: «مخفي زرادخانه» [عراق]، د جګړې د باکټریالو پلټنه، یو فراري چارواکی په عراق کې د اټومي بم پرمختیا تشریح کوي، د کیمیاوي او ذروي وسلو د اوبو بیاجورونه د یوه عراقی له قوله، «د رسمي منابعو له قوله، د تېنټېډلو عناصرو خبرې د عراق پرضد د امریکا موضع ته لا نور هم قوت ورکوي». دغه مقالې محض تبلیغاتي جنبه درلودلې او واقعیت یې ندرلود. جوډیت میلر (Judith Miller) د نیویارک ټایمزونلې ژورنالیسته چې ۸۵ ورځې یې پدې جرم کې ولې یې دخپلو اطلاعاتو منبع رسواکړه، په زندان کې تیرې کړې، په یوه ایډیل کې چې د واشنگټن پوسټ لخوا افشا سوه اعتراف کړی دی چې دهغې د اطلاعاتو منبع بل څوک نه وو بېله احمد چلبي، هغه چې یو تبعیدي عراقی او تر تعقیب لاندې یو مجرم دی د عراق د ملي کنګرې (سی ان ای) رهبر چې مرکز یې په واشنگټن کې دی او د سي ای ای لخوا یې ملاتړ کېږي. خو را وروسته دکانګرس دتحقیقاتو په نتیجه کې معلومه سوه چې قریب ټوله دغه معلومات د چلبي او د سی ان ای د تبعیدیانو لخوا بې بنیاده وې.

د نیویارک ټایمز د ورځپاڼې مشهوره خبریال جیسون بلیر (Jayson Blair) چې د جعلیاتو په متخصص او د انټرنیټي مقالود غل په نامه و شهرت ته ورسېد ددغې ورځپاڼې د اتبار ماهیت یې په مخکې ووايه. نوموړي خبریال چې په ۲۰۰۳ کې و استعفا ته اړ سو په لسهاو ساختګي خبرونه د خپل ځانه څخه جوړکړي او نیویارک ټایمز ورځپاڼې به هغه په خپلو مخکېنه پاڼو کې په برجسته او جاذبو عنوانو خپرول. ددې رسوايي په اړه د نیویارک ټایمز د تحریریه هیئت دوه لور رتبه غړي هاول رینز او جرالد بوید هم په هغه وخت کې استعفا ورکړه.

د نن ورځې د مولتي میډیا په باندې بازيو کې او دمصرف خواته دښوېدلې و پروسې ته چې څوک گوري د آزادي خبریالی او د تحقیق زمینه دتباهي سره مخامخ سوېده، حال داچې نن تر هروخت زیات و هغه ته اړتیا لیدل کېږي. درواغ؛ چې د دولتو او رسمي منابعو او په هغه پوري د تړلو رسنیو او ورځپاڼو عادي خاصه ده، داسې څه ندي چې هغه دي د رسنیو په درسي صنفي کې چاته زده سوې وي. دغه کردار دټولنيز قرارداد په خلاف یو عمل دی چې ځینې بې مسلکه کسان او د رسنیو چلونکي بېله دښه چې د خپل واقعي نقش په ماهیت پوه سي، د لویو قدرتو و یوې تبلیغاتي دستگاه ته جذبېږي او دهغه دپاره کارکوي، ددې لاري څخه غواړي ځان دشهرت او رسمیت و دغه شاني یوه محور ته ورسوي.

کله چې و خلکو ته د اطلاعاتو د رسېدو پروسه د خرڅلاو په یوې متاع باندي اوږي نو په ورځپاڼو او نورو رسنیو کې د خبریالی نور مطالب لکه خبر، مقاله، تفسیر او د سرګرمیو د مضامینو محتوی هم خپله معنی د لاسه ورکوي او په دې توګه د خبریالی هغه اصلي او تحقیقاتي جنبه له مینځه ځي. خو ددې ټولو بدکرداریو سره سره عام باور خو داسې دی چې د ژورنالیزم په متن کې هغه سپېڅلي او شریفانه سنتونه هیڅکله هم نه بدلېږي او هغه شریف او حق گوښه ژورنالیستان او لیکوالان چې ځانونه د نوي نسل شریف استازي گڼي هغوی د خپل انساني تعهد پر مینا خپل رسالت ندی هېر کړی او نه یې هېروي.

کېدای سي څوک د امریکا د سرمایه داري نظام پرمطبوعاتو او رسنیو باندي بې نهایته څه ووايي، څه ولیکي او دهرې خوا نه هغه را و سپړي. نن په امریکه کې دورځي تر ۳۷۰۰ زیاتي ورځپاڼې، ۳۳۶۰ میاشتنی مجلې او ۶۶۰ اووه نيزي مجلې خپریږي، هغه کالنی خپروني چې په مختلفو وختو کې چاپېږي حساب یې د ۲۲۰۰ څخه تېریږي، ددې نه علاوه پدې هیواد کې ۸۹۱۰ رادیويي سټېشنونه او ۲۶۴۵ ټلوېزوني شبکې فعالیت کوي، ددې سره یوځای په انټرنټ کې د آن لاین پراخه شبکه درګرده رشتیا او درواغ تبلیغاتي وایروسونه خپروي، نو که څوک یوازي دغه پورته ارقامو ته پام وکړي او ددغه عظیم تبلیغاتي حجم و قدرت ته ښه څیړسي، او دهغوی د تأثیراتو و ژورنیا ښه ورننوزي، نو په امریکایي ټولنه کې د یوې مشخصې پدېدې سره حتمن مخامخ کېږي او هغه داچې د امریکا قریب اکثره خلک ددې تبلیغاتي دستګاوو څخه بې اختیاره خپل لوری ټاکي او دهغه څخه رنگ اخلي. څوک چې دغه رسنی په اختیار کې لري لکه مور چې د سر په سترګو وینو، دهغوی اصلي هدف و عامو ولسو ته د درواغو او رشتیا په کتارولو سره دخپلو افکارو، دخپلوخیالاتو او دخپلو هدفو رسول دي، دهغه رواجول دي او دغه ولسونه بیا په ځان پسې راکشول دي، هغوی په دې توګه دغه توان هم لري او کولای سي چې د همدې لاري ایسته او دوري ډیري حادثې را وزېږوي.

سرمایه داري نظام په خپل ډچل او فریب کاری په مسیرکې د ډله ازه رسنیو د لاري د خلکو په ذهنو کې ځان ځایوي او د انسانانو په مغزو او زړوکي لاسوهنه کوي. هغه خبري جریانونه چې دڅو محدود او معلوم الحاله شبکو یا د نیویارک ټایمز، واشنگټن پوسټ، وال سټریټ ژورنال غوندي ورځپاڼو دلاري او یا نور آژنسو لخوا و ټولي نړی ته جوړېږي هغه یو جانبه کردار او دیورته څخه لکه ژلی پرمخاطبانو باندي اورېږي. ژان دارسي فرانسوی ټولنپوه عقیده لري چې: دې ته مور ارتباط نسو ویلای درسنیو زیاتوالی او دهغوی شخوند، خاصتن مخ په وړاندي نړی کې چې غرب دهغه غوښتنه کوي دا اصلاً اوسنی ستونزي نه حلوي. بلکه په واقعیت کې همدغه د اطلاعاتو او خبرو

عمودي ماهيت دى چي په نړۍ كې د اختلافاتو اصلي محور جوړوي، د اړيكو حق بايد افقي وي نه عمودي چي د قدرتمندانو لخوا و عادي كسانو ته جاري كيږي.

مأخذونه :

<http://www.nytimes.com/>

http://en.wikipedia.org/wiki/The_New_York_Times

<http://www.boston.com/bostonglobe/>

http://www.nytc.com/company/milestones/timeline_1881.html

<http://www.ihtinfo.com/about/history.html>

http://en.wikipedia.org/wiki/Jayson_Blair

<http://www.johnpilger.com/page.asp?partid=153>

Michael Parenti Political Archive: "Monopoly Media Manipulation" , May 2001